

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobkyně: I. S.**, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2002, č. j. OAM-5394/VL-10-P16-2001, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2003, č. j. 5 Az 30/2003–25,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **ne má právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze napadeným rozsudkem zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu, kterou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2002, č. j. OAM-5394/VL-10-P16-2001. Současně krajský soud žalobkyni poučil o možnosti podat proti rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku.

Žalobkyně podala kasační stížnost, zaslanou Městskému soudu v Praze prostřednictvím držitele poštovní licence dne 1. 7. 2003. Uvedla, že nebyly dodrženy podmínky doručování při předvolávání k pohovoru, neboť nebyla vhodným způsobem vyzvána o uložení zásilky. Je národností Kabardinka, muslimského vyznání. Protože si vzala křesťana, je v případě návratu do země původu ohrožena na životě. Navrhla zrušení napadeného rozsudku, a dále požádala o ustanovení advokáta.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Žalobkyně převzala písemnost (rozsudek Městského soudu v Praze) dne 17. 6. 2003, jak vyplývá z dokladu o doručení.

Nestanoví-li soudní řád správní jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení (§ 42 odst. 5 s. ř. s.).

Nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastížen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se podle § 46 odst. 4 o. s. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2004, uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

V daném případě nebyla adresátka (žalobkyně) při doručování dne 2. 6. 2003 zastížena, i když se v místě doručování zdržovala. Téhož dne byla písemnost uložena u pošty. Dnem doručení je tedy dle § 46 odst. 4 o. s. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2004, a § 40 odst. 1 s. ř. s. den 12. 6. 2003 (čtvrtek), a to bez ohledu na skutečnost, že fakticky, dle dokladu o doručení, žalobkyně písemnost převzala až dne 17. 6. 2003. Lhůta pro podání kasační stížnosti žalobkyni tak v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 26. 6. 2003 (čtvrtek). Protože kasační stížnost žalobkyně zaslala krajskému soudu prostřednictvím držitele poštovní licence až dne 1. 7. 2003, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována a tedy kasační stížnost byla podána opožděně, s čímž § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. spojuje důsledek odmítnutí návrhu.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na ustanovení advokáta.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. března 2005

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu